

ER/1/2010.
ER-1/2010-2014.

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Mezőgazdasági bizottság Erdészeti albizottság**
(a Mezőgazdasági bizottság és a Fenntartható fejlődés bizottsága közös albizottsága) a
2010. július 20-án, kedden 10.00 órakor
a Képviselői Irodaház 515. számú tárgyalójában
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>A albizottság részéről</i>	4
<i>Megjelent</i>	4
<i>Meghívottak részéről</i>	5
<i>Hozzászólók</i>	5
<i>Elnöki bevezető, szavazás a napirendről</i>	6
<i>Az albizottság munkafeladatainak, céljainak áttekintése</i>	6
<i>Meghívottak hozzászólásai</i>	9
<i>Dr. Nagy Dániel összegzése</i>	17
<i>Elnöki zárszó</i>	20

Napirendi javaslat

1. Az albizottság munkafeladatainak, céljainak áttekintése
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Jakab István (Fidesz)**, az albizottság elnöke

Obreczán Ferenc (Fidesz)

Pócs János (Fidesz)

Helyettesítési megbízást adott:

Balogh József (Fidesz) Pócs Jánosnak (Fidesz)

Gógös Zoltán (MSZP) Jakab Istvánnak (Fidesz)

Meghívottak részéről**Hozzászólók**

Dr. Nagy Dániel főosztályvezető (Vidékfejlesztési Minisztérium)

Dr. Velez Tamás osztályvezető (Vidékfejlesztési Minisztérium)

Dombóvári Dénes alelnök (MEGOSZ)

Ormos Balázs főtitkár (Országos Erdészeti Egyesület)

Mócsényi Miklós főtitkár (FAGOSZ)

Telegdy Pál (Magyar Mező- és Erdőgazdasági Érdekképviselői Szövetség)

Zétényi Zoltán (Országos Erdészeti Egyesület)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 10 perc)

Elnöki bevezető, szavazás a napirendről

JAKAB ISTVÁN (Fidesz), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelettel és nagyrabecsüléssel kifejezve köszöntöm a megjelent képviselőtársaimat, a kedves vendégeket. Úgy tűnik, hogy aránylag kevesen vagyunk. Be kell jelentsem, hogy még két képviselőtársam érkezik, addig mi a képviselőtársammal a helyettesítésről gondoskodunk. Tehát köszöntöm a munkánkat segítő kollégákat, kolléganőket.

Az albizottság munkafeladatainak, céljainak áttekintése

Azt gondolom, hogy ez a mai ülés különös jelentőséggel bír, hisz' azok az emberek ülnek az asztalnál, azok a szakértők, kollégák, akik a 2009. évben elfogadott új erdőtörvény megalkotásában is részt vettek. Külön tisztelettel köszöntöm Nagy Dániel főosztályvezető urat, a Vidékfejlesztési Minisztérium részéről és dr. Velez Tamás osztályvezető urat, aki úgy szintén a minisztérium részéről a jogi főosztályt képviseli. Tekintsetek el attól, hogy minden vendéget külön név szerint köszöntsek. Tartozom egy őszinte bejelentéssel: amikor a Mezőgazdasági bizottságban az albizottság megalakításáról döntöttünk, akkor én azért vállaltam az albizottság vezetését, nem mintha nem lenne egyéb elfoglaltságom, de úgy gondolom, hogy ha az erdőtörvény megalkotásánál a Fidesz-KDNP frakciónak részéről én vittem a törvényt anno a parlamenti vitában, akkor úgy gondolom, hogy ennek a törvénynek, ha úgy tetszik, a további gondozása indokolt és szükséges mértékű módosításokra a javaslatnál is úgy gondolom, hogy ott van a helyem, tehát ezért vállaltam, és ezt szeretném bejelenteni, hogy ezt végig is akarom vinni nagyon szoros együttműködésben a partnerszervezetekkel, az érdekképviseletekkel. És itt szeretném bejelenteni, hogy az érdekképviseletek között jelen van az Országos Erdészeti Egyesület, a MERSZ, méghozzá a Magyar Erdőgazda Szövetség képviseletében és a Magyar Mező- és Erdőgazdasági Érdekképviseleti Tanács képviseletében is jelen van a Telegdy úr.

Szeretném jelezni, hogy kimentését kérte a Magánerdő-tulajdonosok Szövetsége, mert ma van egy országos rendezvényük, a FAGOSZ képviseletében jelen van Mócsényi úr, tehát úgy gondolom, hogy az erdészszakma jelen van ebben a teremben, és úgy érzem, hogy nagyon fontos, hogy jól határozzuk meg az indulást, egy jó keretet adjunk a további munkánknak. A magam részéről úgy ítélem meg, hogy akkor, amikor a még ellenzékben lévő frakció tartózkodással jelezte, hogy elismeri az erdészszakma, az erdészek munkáját, ugyanakkor a tartózkodás azt is jelentette, hogy hát bizony sok olyan változtatás szükséges még a törvényben, ami valamennyi érdekelt szempontjából indokolt, ezért volt a tartózkodásunk.

Most úgy érzem, hogy eljött az az idő, amikor nagyító alá kell tenni a törvényt, és a szakma képviselőivel közösen dolgozzuk ki egy stratégia mentén azokat a javaslatokat, amelyek még a szükséges változtatásokat meghatározzák. Stratégiát mondtam. Igen, egy stratégia mentén, mert úgy ítéljük meg, hogy egy tízéves agrár- és vidékfejlesztési, mezőgazdasági és vidékfejlesztési stratégia kialakítása során az erdészeknek különös szerepük van, hiszen ők nem tíz évben, ők sokkal hosszabb időtávban gondolkodnak, és nyilván, hogy ezért, ha valakik, ők nem hibázhatnak, mert ha hibáznak, akkor nagyon nehéz lesz azt korrigálni.

Egy dologgal még adós vagyok. Amikor az albizottságunk alakult, akkor volt egy olyan kezdeményezés, és amikor megérkeztem, el is hangzott ezzel kapcsolatban egy kérdés, hogy a Mezőgazdasági bizottság és a Fenntartható fejlődés bizottsága egy közös Erdészeti albizottságot alakít, mi elküldtük a Fenntartható fejlődés bizottsága által megjelölt személyek

részére is a meghívót, egy visszajelzés érkezett, hogy más elfoglaltsága miatt nem tud részt venni, a többiek nem jeleztek vissza. Azt gondolom, hogy mi a munkánkat végezzük, és nyilván majd a későbbiek során ez már a parlamenti munkában a mi feladatunk lesz, hogy ezeket a dolgokat a helyén kezeljük és a szükséges kompromisszumos megoldások megszülessenek. Egy tény: a Mezőgazdasági bizottság Erdészeti albizottsága megalakult, működését a mai napon megkezdte, és felkérem Nagy Dániel főosztályvezető urat, hogy adjon egy rövid tájékoztatást arról, hogy a törvény elfogadását követően melyek azok a legfontosabb jogszabályok, amelyek megszülettek, és a szakma vagy a szakfőosztály szerint melyek azok a szükséges intézkedések, amelyek már nem várathatnak sokáig magukra. Főosztályvezető úr, öné a szó!

DR. NAGY DÁNIEL (Vidékfejlesztési Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Először is engedjék meg, hogy őszinte örömet kifejezzem azért, mert sok bizottsági meghívót kaptam már, de ez az első, amelyre az van írva, hogy Erdészeti albizottság, és úgy gondolom, hogy ennek az egész szakma örül, mind az erdészet, mind az erdőgazdálkodók, hogy az erdők ügyével immáron egy önálló albizottság foglalkozik a Mezőgazdasági bizottságon belül. Tudjuk, volt ez korábban is, de az elmúlt időszakban ilyen albizottság nem volt.

Az erdőtörvény részleteire én nem nagyon szeretnék kitérni, hiszen elnök úrral együtt szinte minden lépését – úgy gondolom, hogy – végigéltük és végigdolgoztuk. Az az erdőtörvényenél is megmutatkozott, hogy nagyon sok különböző érdek kapcsolódik az erdőhöz, tehát azon kívül, hogy az erdőgazdálkodók és az erdészek azok, akik mindennap dolgoznak, és talán élnek is az erdőből, illetve próbálnak is élni az erdőből, nagyon sok különböző társadalmi csoport, nagyon sok különböző, sokszor egymással ellentétes érdeket is megfogalmaz az erdővel kapcsolatban, és ezt meg szeretne volna foglalmazni az erdőtörvényben is. Az erdőtörvény egy kompromisszumos jogszabálynak született.

Ami a korábbi erdőtörvényhez képest feltűnő talán, hogy végrehajtási rendeletekkel kapcsolatban, részben az Alkotmánybíróság útmutatása miatt is, sokkal konkrétabb felhatalmazó rendelkezéseket tartalmaz. Tehát a korábbi erdőtörvénynek volt egy végrehajtási rendelete, amiben általánosan mondva, a miniszternek minden, a törvény végrehajtásával kapcsolatos szabályt meg kellett hogy állapítson. Az új erdőtörvénynek mintegy 38 felhatalmazó rendelkezése van, ez nem jelent 38 végrehajtási rendeletet, hanem ennél kevesebbet, hiszen számos végrehajtási rendelet több felhatalmazó rendelkezés szabályozását is tartalmazza. Az erdőtörvény alapján készítendő kormányrendeletek elkészültek, ez az erdészeti hatóság kijelöléséről szól, illetve korábban az IRM útmutatása alapján az erdőgazdálkodási és erdővédelmi bírság mértékét is kormányrendeletben kellett megjeleníteni. Tehát a 38-ból 30 darab felhatalmazó rendelkezés immár kodifikálásra került, tehát tulajdonképpen kész van, és nyolc darab olyan felhatalmazó rendelkezés maradt még a törvényben, aminek a kodifikációs munkái jelenleg zajlanak.

Ebből talán a legfontosabb az átalakítási és a szállalási terv készítésének részletes szabályairól szóló miniszteri rendelet, hiszen ehhez a feladathoz uniós oldalról támogatás is kapcsolódik, az erdő-környezetvédelmi program, és mindenképpen szükséges lenne definiálni azt, hogy mit ért ez alatt az erdészeti hatóság és maga az erdészszakma és mik azok a sarok- és peremfeltételek, ami mentén a támogatás ellenőrizhető és kifizethető. Mindenki, aki az erdészettel foglalkozik, most már tudja, hogy ez a szállalás és átalakítás, ez egy kiforrás alatt lévő dolog szakmai szempontból. Tehát bizonyos fogalomrendszereket is még tisztázni kell. Több fordítás jelent meg még külföldről is szállalással, átalakító üzemmóddal kapcsolatban, de tudjuk, hogy Magyarország sok mindenben, ebben is egyedi, az átalakítás viszonyaiban, tehát itt egy szakmai konszenzusra kell jutni. Ezt a rendeletet azért nem is kapkodtuk el, mert ki kell beszélni szakmailag, mielőtt kiadásra kerül.

A többi csak így ismertetném. Tehát a minisztérium megpróbálta fontossági sorrendben kiadni a törvényhez kapcsolódó végrehajtási rendeleteket. Ez nem azt jelenti, hogy az erdészeti hatósági munka szempontjából a fontossági sorrend, az az erdő egyes funkcióinak a fontossági sorrendjét is jelentené. Tehát, ami még kimaradt, az a föld alatti gombák gyűjtésére vonatkozó részletes szabályok, ezt tudjuk, egyes régiókban az országban aktuális probléma az erdőgazdálkodónak is, hogyha szarvasgombagyűjtők lepik el az erdejét, és mindent felásnak és kiszedik. Ebben partnerek a szarvasgombás szervezetek és a magánerdőgazdálkodók is, hogy ez minél hamarabb szabályozásra kerüljön.

Közjóléti fejlesztési tervek készítésével kapcsolatos szabályok, amin még dolgozik jelenleg a szaktárca, illetve számos közös rendeletre adott felhatalmazást az erdőtörvény. Ilyen az arborétumok jegyzékéről szóló miniszteri rendelet, ami kiveszi a törvény hatálya alól az arborétumokat. Nem hagyományos erdőgazdálkodás folyik ezekben. Ennek az összeállítás helyrajzi szám szerint jelenleg folyamatban van.

A tűzgyújtási tilalom elrendelését szeretnénk szakmailag egy kicsit automatizálni. Most már második éve kapjuk az Európai Uniótól az unió által készített tűzkockázati térképeket, és szeretnénk ott a bürokrácia mértékét csökkenteni és automatikus tűzkockázati térképet megjeleníteni, és ehhez kapcsolni a tűzgyújtási tilalom szabályait, hiszen számos esetben az adminisztráció késésben van a természettel kapcsolatban.

A honvédségi erdőkre vonatkozó speciális szabályokra vonatkozó rendelet nem készült még el, illetve a faanyagszármazás igazolási rendjével kapcsolatos szabályozás. Itt részben uniós kapcsolódás is van, hiszen a FLET folyamatban, ami az illegális fa unióba való bekerülését szabályozza, valószínűleg tagállami jogalkotási kötelezettség is lesz. Bár ezt a feladatot adott esetben az erdővédelmi szolgálattal összefüggésben tudná ellátni az erdészeti hatóság. Akkor lenne ennek értelme, erről szakmai szervezetekkel többször egyeztetünk, hogyha ez a származásigazolási rendszer tulajdonképpen egy eredetigazolásként is tudna működni a fakeskedelemben. Tehát, hogyha az erdőgazdálkodó ebből a származásigazolási rendszerből valós előnyt tudna realizálni. Nem kéne drágán, például az FSC-nél tanúsíttatnia a faanyagát, akkor lenne értelme ennek az adminisztrációs rendszernek, ha megfelelő visszacsatolások vannak.

Ami még nem készült el, az a turizmusért felelős miniszterrel együttesen a turistaútjelzések és tájékoztató táblák elkészítésének és elhelyezésének, valamint a jelzett turistaútvonalak nyilvántartásának részletes szabályai. Tudjuk, hogy volt korábban a parlamentnél egy turizmussal kapcsolatos törvény beterjesztve. A fideszes képviselőcsoport javaslatára került be az erdőtörvénybe, mivel a turizmussal kapcsolatos törvény nem került elfogadásra. Úgyhogy amíg ez ott nem kerül szabályozásra, a turistautak nagyobb része ugye az erdőben található, ezért ... és a nyilvántartás, tehát a turistautakról az erdészeti hatóság is tud, ami erdőkben van, ez a felhatalmazó rendelkezés így került ide, ennek egyeztetése majd körülbelül az ősztől meg fog kezdődni a turizmussal foglalkozó társadalmi szervezetekkel, illetve a társtárcaikkal.

Nem szeretnék belemenni mélyebben a több száz paragrafusra rúgó végrehajtási rendelet joganyagába. Én úgy gondolom, hogy biztos, hogy megnövekedett a paragrafusszám és sokszor elhangzik, hogy egy svéd erdőtörvény jóval kevesebb paragrafus és a korábbi erdőtörvény is jóval kevesebb volt. Bár például az első erdőtörvény az 1800-as években több volt. Egy biztos, véleményem szerint sokkal jobb az, hogyha az erdőgazdálkodó számára kiszámítható kereteket teremt az adott szakjogi szabályozás, mint hogyha a bíróságon fog eldőlni, hogy neki van igaza vagy adott esetben a másik félnek. Azt is elismerem, hogy tökéletes törvényt csak a Mindenható tud alkotni. Tehát az elmúlt egy évben is már számos olyan eljárásjogi, eljárási, illetve gyakorlati probléma felmerült, amire a törvényalkotók nem gondoltak. Ezt elismertük, próbáltuk a legjobb szándékkal minden szempontból végiggondolni a jogalkotást. Az élet ugye megmutatja, illetve a nagyon sokféle magyar

erdőtársulás, hogy hol kell még csiszolni a joganyagon. Akár végrehajtási rendelet szintjén, akár tudjuk, hogy a törvéynél is felmerültek problémák. Ahogy korábban is folyt, szakmai és jogi elvek mentén egymással kibeszélve, ahogy ezt eddig is csináltuk, szerintem ezek a problémák feloldhatóak lesznek a következő időszakban, főleg, hogyha egy hosszú távú szakmai ágazati koncepció is készül, ami úgymond vezérfonalként szolgálhat a jogalkotás és más számára is. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm az összegzést. Megkérdezem Velez Tamás urat, kíván-e valamilyen kiegészítést fűzni az elhangzottakhoz. Nem. Mielőtt megadnám a szót képviselőtársaimnak és a kedves szakértő vendégeinknek, néhány gondolatot engedjete meg, hogy fűzzek az elhangzottakhoz. Én úgy gondolom, mint ahogy főosztályvezető úr is említette, nyilván a teljes, a részletekbe menő vitákat feleleveníteni képtelenség, hiszen több napot kitenne. Nagyon hosszú időt töltöttünk el az erdőtörvény vitájával, az előkészítéssel, mert arra törekedtünk, hogy lehetőleg konszenzus legyen, találjunk meg egy egészséges együttműködési lehetőséget, egy olyan felületet, ahol a magán- és az állami erdő együtt tud működni, egymásra vannak utalva. Találjunk egy olyan megoldást, ahol az erdőgazdák és a környezetvédők, természetvédők úgyszintén megtalálják a közös hangot, a közös utat, a közös nevezőt, mert hiszen az erdő a közjót is szolgálja, de az erdő jövedelmet is termel. Az erdővel gazdálkodni kell, az erdővagyonot kezelni kell. Tehát itt egészséges arányokat kell megtalálni, és azt gondolom, hogy igen, itt van helye a párbeszédnek, és szerény meggyőződésem szerint ez még eddig – úgy érzem, hogy – sikerült.

Azt hiszem, hogy igaza van a főosztályvezető úrnak, hogy a svéd erdőtörvény rövidebb. Akkor is ezt a választ adtuk, amikor szóba került, hogy igen, csak hát nálunk is rövidebb lenne ez, ha nálunk is a svéd viszonyok lennének az uralkodók, de mi még a jelen körülmények között élünk és megpróbálunk abba az irányba haladni, és eljutni oda, hogy a svéd viszonyokat valahogy megközelítsük.

Úgyhogy én úgy érzem, hogy eddig az erdőtörvény és a jogszabályok megalkotása kapcsán nagyon nagy hibákat nem követtünk el, nem követtek el a jogalkotók. Azonban most egy új stratégia mentén haladunk. Amiről nem esett szó, és amire szeretnék utalni: itt az erdőtelepítések ügye, az ehhez kapcsolat támogatások ügye, elérhető források megszerzésének a lehetőségei, hazai és uniós források. Tehát hogy itt hogyan tovább, mi az, amit mi tudunk tenni ebben az ügyben.

A másik dolog az, hogy hogyan tudjuk az erdőtulajdon védelmét, tehát az erdők védelmét – ha úgy tetszik – a falopások megakadályozását társadalmi szinten garantálni. Az erdőtörvény vitája kapcsán is sokszor szóba jött, hogy sajnos hiába hozunk létre még egy szolgálatot, nem biztos, hogy ez kellő garanciát ad, mint ahogy úgy érezzük, hogy nem is adott. Itt nyilván majd javaslatokkal kell élnünk, hogy itt hogy tudunk egy olyan megoldást találni, ami mindenki számára megnyugtató módon rendezi ezt a ma még áldatlannak tűnő helyzetet.

A támogatásról szóltam, én most itt befejezem, és azt gondolom, hogy először a képviselőtársaimat illeti a szót, utána pedig a kedves szakértő vendégeknek adom meg a szót. Képviselőtársaim részéről kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Most nem. Azt gondolom, hogy akkor a szakavatott szakértő csapaté a szó.

Azzal adom meg a szót, hogy ez valóban egy egészséges párbeszéd legyen, olyan célokat határozzunk meg, és olyan programokat tűzzünk magunk elé, ami a jövő számára is megoldást ad. Ti ismeritek legjobban a helyzetet. Tietek a szót.

Meghívottak hozzászólásai

DOMBÓVÁRI DÉNES (MEGOSZ): Köszönöm a szót, elnök úr. Négy dolgot írtam fel itt magamnak első lépésben.

Az első, amiről szó volt, az erdőtörvény. Az erdőtörvényben most szankciót csak a tulajdonos vagy gazdálkodó részéről lehet kiszabni. Az erdőtörvény módosítása, ha jól emlékszem, azért indult el, mert a falopások, ahogy elnök úr is említette, borzasztó mértékeket öltöttek az országban. A nyomon követhetőségről volt még szó. Ezt pont azért találtuk ki, hogy nyomon lehessen követni a faanyag vándorlását akár a TÜZÉP- telepig vagy a felhasználóig. Na ez nem történt meg. És ugye az egész bürokratikus rendszer a gazdálkodóra épül rá, a tulajdonosra és a gazdálkodóra. Tehát megint csak – nem tudok más szót mondani – visszanyalt a fagy. Amit akartunk, annak pont az ellenkezőjét váltottuk ki. Tehát magunkat megint rengeteg papírmunkára kényszerítünk, miközben aki csak schwarczban megy ki fát vágni, azt nyugodtan teheti, mert neki semmilyen szankciót ezzel kapcsolatban – a minimális lebukáson kívül – nem tudunk garantálni. Ezt mindenképpen változtatni kell.

A természetvédelem és az erdő kapcsolatáról. Azt már mindenki, a Fidesz-KDNP-s kormány is elfogadta, Illés úron keresztül is és minden más fórumon, hogy a szennyező fizet. Aki szennyez, az fizet. Most én ezt átvetíteném a természetvédelem kapcsolatára is, hogy aki korlátoz, az fizessen. Tehát nekünk ebből kell megélnünk, ebből a pár tíz hektár erdőből kell megélnünk, akár a családomnak, akár más gazdálkodónak is. Most ha minket korlátoznak az erdőgazdálkodásunkban, akkor azt arányaiban valaki térítse meg. Ez megint csak vita tárgya lehet, vagy megbeszélés alatt, hogy mennyi az a korlátozás, mekkora értéke van. De hogyha valakinek hátrakötjük az egyik kezét, és úgy kell hegesztenie, akkor az keveset fog tudni csinálni abban az adott gyárban a munkájából. Nekünk is, ha hátrakötik a kezünket, mert nem tudunk fát vágni, mert valamilyen természetvédelmi korlátozás alá esünk, akkor azt valakinek meg kell térítenie.

A falopásokról. A falopásokat én mint erdőgazdálkodó és erdész, nem lopáskárként kezelem. Az egy természetkárosítás. Teljesen más jogi megítélés alá kell hogy essen. Az, hogy valaki a kiskocsiján elhoz három darab tölgyfát, ami 20 vagy 30 év között volt, az természetkárosítást végzett, és nem hatezer forint kárt okozott nekem az erdőben. Mert egy nap egyszer elhoz három fát, a következő nap megint elhoz három fát, és azt vesszük észre, hogy egy hektár erdőt három hónap alatt letermelt. És nem tudjuk megfogni őket, mert a rendőrség a hatezer forintnál csak húzogatja a vállát, mert ő kétszer kijött, harmadszor már nem fog kijönni, mert ez nem... ez természetkárosítás. És itt kérném a zöld szervezeteket, hogy ők is ebben emeljék fel a szavukat. Ilyenkor nagy csend van az ő részükről, mert a zöld szervezetek ebben nem akarnak már részt venni. Ez egy komoly probléma, hogy nem lopásról beszélünk, hanem természetkárosításról. Nem egy csomag cukrot vittek el, hanem három élő szervezetet a területről.

Az utolsó dolog, amit pedig szeretnék mondani, az az idei évre járó, megállapodás szerint 2010-ig kifizetendő determinációs pénz. Tudjuk nagyon jól, ezt is már levettük, 1,3 milliárdról már csak 900 egynéhány millió forint van erre a dologra. Azt kérném, hogy a szerveztünk nevében - a többiek vagy támogatják vagy nem -, hogy ezt a pénzt ne determinációra fordítsuk ebben az évben, hanem a teljes szakirányításra. Ha a szakirányítás megbukik, az egész erdőgazdálkodás megbukott Magyarországon. És a jövő évben, hogyha lehet, ezt toljuk át januárra, a jövő év költségvetési terhére legyen ez kifizetve.

Nekünk a szakirányítás olyan, mint a mezőgazdásznak a falugazdász hálózat, ők tudják segíteni a gazdálkodó munkáját. Ha ez nincsen, és ez ellehetetlenül pár száz millió forint, akkor az egész magánerdő-gazdálkodási ágazat szakmailag megsemmisül. Erdő nélkülünk is lesz...

Amit nem írtam fel, de most hozzátenném: jöttem befelé és a munkahely-teremtésről volt szó. Több polgármester nyilatkozott, itt az erdőtelepítéseknél azzal, hogy az előző erdőtelepítési rendeletek állandó módosításra kerültek, most hadd ne tudjuk, hogy hány – harmincvalahány – módosítás következett be, ezzel ellehetetlenült, 17-18 ezer hektárról

leментünk négyre talán, négyezer hektárra. Itt a csemetekertek kézimunka-igényesek. Egy szakember mellett sok kézimunka-igényes, és sok embert ellátó feladatot tud biztosítani a családok számára, alkalmazottak számára. Ez megszűnt, mivel nincsen erdőtelepítés. Ebben kérném még a segítséget, hogy ez újra elinduljon. Egyszerűsítsük a rendszert, és hogyha a támogatások elindulnak, nincs ezzel semmi probléma, sok embert fel tud venni az erdőgazdálkodás. Ha most nem tudjuk ezt megoldani, ki fog halni egy generáció úgy, hogy nem lesz, aki művelje az erdőket. És ha nem lesz, aki művelje az erdőket, akkor ez megint csak egy munkaerő-probléma lesz, mert sok embert tud felszívni, sok nem magasan kvalifikált embert. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt javaslom, hogy menjünk végig, és azt követően majd a reagálások megszületnek, és így ebből a párbeszéből tudunk egy igazán jó munkaprogramot is kialakítani a jövő számára. Mőcsényi Miklós úrnak adok szót.

MŐCSÉNYI MIKLÓS (FAGOSZ): Nagyon örülök, hogy a tízéves agrárkonceptió témája itt szóba került, ugyanakkor az annak bemutatását követő sajtóanyagokban kevésbé örültem annak, hogy az agrárkonceptió kapcsán az erdő szó viszont szóba sem jött. El sem hangzott. Tehát ahhoz, hogy az ország területének a húsz százaléka erdő, a művelt terület egynegyede erdő, hogy itt hány ember dolgozik, hogy a természeti környezetnek ez mekkora tényezője, lehetne sorolni a számtalan tényt ezzel kapcsolatban, ezen egy kicsit meglepődtem. De most ezt én remélem, hogy az MTI-s tudósító hozzá nem értése. Mert ugye az MTI-s tudósító anyagát vette át mindenki. Remélem, hogy az újságíró hozzá nem értéséről van szó, és nagyon remélem, hogy nem azért nem láttam viszont a sajtóban, mert a vidékfejlesztési miniszter és a szárnysegédjei részéről ez ott el sem hangzott. Igyekszem ezt remélni.

Ugyanakkor megpróbáltam megtalálni az agrárkonceptió témáját a Vidékfejlesztési Minisztérium honlapján, de ez ott hírként sem szerepelt a saját honlapján sem. A saját honlapján nem, csak sajtóvisszhangban. Ezen mondjuk csodálkoztam.

Erős a gyanúm, hogy minden más szervezet, aki jelen van, ugyanezt fogja tenni. A FAGOSZ részéről nagyon szeretnénk bekapcsolódni ennek az agrárkonceptiónak a készítési folyamatába, ahogy az erdőgazdálkodási, és miután a szervezetünk neve fagazdasági, tehát hogy a fahasznosítási témákkal kapcsolatban is véleményt mondhassunk, és erősen üdvözlöm azt a gondolatot, hogy ez nem egy, pusztán a jelen kormányzati ciklusra, hanem egy hosszú időtávra, tehát tíz évre szóló program. Hiszen ahogy az erdők esetében a hosszú vágásfordulókról, a normál erdőtervek szintén tíz évre szólnak, de hát így az egyéves kultúrájú agrárterületeken is számos olyan művelet van bizonyára, ahol hosszú időre előre meg kell tervezni az ügyeket.

Annak örülnék, hogyha, ahogy az agrárgazdaságban a mezőgazdaság és az élelmiszeripar egymást segítve, együtt jár. Ugyanígy az erdő esetében ennek a másik fele az ő vevője, a piaca, a fahasznosítás témaköre is egy ilyen koncepcióban, illetve majd a kifejtésben és az azt követő intézkedésekben szerepelhet. Hát ha csak arról beszélünk, hogy a hazai erdők felvevőpiacának a felét az energetikai és fűtési célok szolgálják, ami néhány nagy energiaüzem, de a fűtés zömében a vidéki lakosság fűtőanyaga, a fa. Ugyanakkor a faipar általában kis- és középvállalkozásokat foglalkoztat. Budapesten, azt hiszem, egyetlen nagy komoly faipari cég nincs az asztalosokon kívül, tehát minden faipari cég valahol vidéken működik.

Nagyon örülnék neki, ha ebben az agrárkonceptióban, mintegy előremutatva más koncepciók felé is, koncepcionális elismerést nyerne az, hogy az erdők bővülése és a faanyagok hasznosítása és használata egyben szennyelő funkciót is betölt, tehát a klímaváltozás sebességének és tényének csökkentésében az erdők bővítése és a faanyag hasznosítása mindenképpen célszerű megoldás. Az Európai Faipari Szövetség éppen ehhez,

hogy ugye nagyközönség és a sajtó részére ezt egy mondatban összefoglaljam, ilyen jelmondatot alkotott: „küzdj a klímaváltozás ellen, használj fát!” Ez az épület is tele van műanyag ablakokkal, ahelyett, hogy a faablakok lennének. Rengeteg gondolatot lehetne nyilván még szóbahozni. Én javaslom azt, hogy talán még nem került olyan fázisba a 2011-es költségvetés elkészítése, hogy abba ne lehetne még dolgokat beleírni. Az erdők javára való szája 1 százalékos ügyét, az az érzésem, hogy különösen hasznos lenne oda visszairni, hiszen két egymást követő évben volt erre lehetőség, és ha jól emlékszem, akkor ilyen 200-250 millió forintok gyűltek össze évenként. Tehát nagyon sok mindent lehetett ebből a pénzforrásból megoldani, és ha ez a lehetőség ismét megnyílna, nyilván a 2011-es költségvetésbe, ha belekerül, akkor a 2011-es szája-bevallásokat követően 2012-ben lehet majd ebből pénzt felhasználni. De addigra ki lehetne dolgozni a felhasználásnak egy olyan változatát, hogy ahogy az Európai Unió számos országban ez már működő rendszer, így talán Magyarországon is ez a forrás lehetne az egyik kezdeményezője annak, hogy az erdő- és a famarketingre vonatkozóan megfelelően jelentős összegeket lehessen fordítani. Ugyanis nemcsak a városiak, a kisvárosiak, sőt még talán a vidékiek között is sokan vannak, ott ugyan kevesebben, akik azt hiszik, hogy Magyarországon és Európában is csökken az erdők területe és csökken a benne lévő fának a mennyisége, mikor ennek pont az ellenkezője igaz. Lehet, hogy az Amazonasnál csökken, egész Európában mindenütt, hosszú idő óta nő az erdők területe, nő a benne lévő fa mennyisége, és szakszerű, gondos erdőgazdálkodás folyik. Erről nagyon sokaknak fogalmuk sincsen.

Nagy élményem volt, éppen Zétényi kolléga kérdezett rá a klagenfurti vásárnak a bemutató több sajtóeseménye kapcsán, hogy náluk Ausztriában az erdők megítélése nem disszonáns-e. Amire az volt a vásárszervező illető válasza, hogy nálunk, Ausztriában? Mindenki tudja, hogy az erdők területe bővül és az erdőkkel semmi probléma nincs. Hozzá kell tenni, hogy több, mint húsz éve, vagy még hosszabb ideje, működik ott a Proholz nevű szervezet igen komoly finanszírozással, és ennek a keretében rengeteg munkát kellett végezniük. Körülbelül tíz évükbe telt az, mire eljutottak ideig, és a következő tíz évben pedig tudták erősíteni ezt a tudatot. „Holz it's genial” és ehhez hasonló akciókkal. Ez a jó bornak is kell a cégér, tehát a kiváló magyar erdőgazdálkodásnak kell a cégér, kell a marketingakció, de sajnos a kis magánerdő-gazdálkodók külön-külön közösségi marketinget nem képesek finanszírozni. Szükség van az állam segítségére ehhez. Sok egyébről lehetne szólni, de nagyon örülök, hogy van ez a bizottság, ahol az ilyen gondolatainkat el tudjuk mondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt továbbadnám a szót, két megjegyzést hadd tegyek. Szóval, én a magam részéről is nagyon komolyan gondolom a bizottság munkáját, és nyilván érzékeli mindenki, hogy a bizottság megalakulásával azért egy egészséges mértéktartás nagyon jól tesz a hitelességnek, hogy a bizottság valóban komolyan megoldást keres, és valóban olyan felvetésekkel próbálja a programot kiteljesíteni, aminek megvannak az alapjai. És Miklós, bocsáss meg, egy megjegyzést hadd tegyek, én kérek mindenkit, hogy ezt tartsa szem előtt: a vidékfejlesztési miniszternek nincsenek szárnysegédjei. Uraim, maradjunk meg annál a stílusnál, ahol kezdtük. Itt felelős emberek felelősen gondolkodnak, és felelősen akarnak egy korszerű programot összerakni. Én tudom, hogy sokféle stílusban lehet a problémát közelíteni, mi közelítsük abban a stílusban, hogy igen, mindent megteszünk azért, hogy egy jó rendszer alakuljon.

És még egy: a program meghirdetése. Szeretném jelezni, hogy az, hogy megtörténik egy program-bejelentés, a program részletes kimunkálása majd ezután kezdődik. A bizottság pedig azért jött létre, uraim, többek között, hogy felelős emberek magas szintű szakmai munkával egy nemzeti programot, egy nemzeti program kidolgozását segítsék. Itt ülünk a teremben és ezen dolgozunk. Parancsolj!

ORMOS BALÁZS (Országos Erdészeti Egyesület): Talán többen olvassák az egyesület honlapját, és ahogy beszámoltam arról, hogy Zambo Péter elnök úrral jártunk gyakran Jakab István parlamenti alelnök úrnál, illetve akkor már az Erdészeti albizottság elnökénél, és jó néhány közös szempontot alakítottunk ki, illetve egyeztettünk, ezeket írásban vissza is küldtük. Nagyon röviden: az erdőtörvény módosításával kapcsolatosan nem mondanék semmit, mert minden, amiről beszéltünk és amit gondolunk, azok elhangzottak az előzőekben. Ami fontos terület, a magán- és az állami erdőgazdálkodók együttműködésének a fejlesztése. Ebben rendkívül sok tartalék van még, a nyugati országokban, jó néhányban van olyan munkakör, amit az állami erdőgazdálkodók töltenek be, és kimondottan a magánerdőgazdálkodással való törődés a feladatuk. Tehát én úgy gondolom, kereskedelem, gépesítésben több terület van még, ahol együtt lehet működni.

Fontos lenne az erdészeti károk, havaria okozta erdőkárok felszámolásáról is szót ejteni. Valószínű, hogy nem az utolsó ilyen probléma történt ebben az évben, hanem lesz még ilyen és volt is ilyen, ennek a szabályozását is célszerű lenne áttekinteni.

Ismerjük az állami erdőgazdálkodásban bekövetkezett változásokat, azt nem, hogy mik következnek még be, de azt szeretnénk, hogyha az állami erdőgazdálkodás jövőjével is foglalkozna az albizottság, mégpedig az állami tulajdon védelmének az erősítése mellett. Ezt minden felelős parlamenti oldal hangoztatta eddig is, és bízom benne, hogy ki fog állni ezután is emellett. Az erdészet maga a vidékfejlesztés, ezért szükséges olyan támogatási rendszer kialakítása, amely a mezőgazdasági termelés vagy szabályozás folyamatában ismert, mi mindig kimaradunk ebből. Tehát tudom azt, hogy most elindul ismét a mezőgazdasági termelésnek a könnyítése, hogy otthon, falvakban, vidéki területeken tudjanak a mezőgazdasági terményekből továbbfeldolgozott terméket előállítani. Teljesen hasonlóan működik ez az erdőgazdálkodásban, ezt úgy mondjuk, hogy erdészeti melléktermékek: akár a gomba, a vadhús, a gyógynövény, lehetne sorolni, rengeteg ilyen van. Ezek mind vidéki munkahelyet teremtenének, hogyha hasonló módon tudnánk kezelni, mint ahogy a mezőgazdaságban ez most, örömeinkre elindult, tehát kérnénk az Erdészeti albizottságot, hogy ebben segítsen, hogy az erdészeti vidék is a mezőgazdasági vidék jellegéhez fel tudjon zárkózni.

Végül pedig egy olyan feladat, amely sokrétűbb. Ez az erdők hete megrendezése. Tizennegyedik alkalommal kerül megrendezésre az erdők hete programsorozat. Mindig októberben szoktuk ezt rendezni. Az erdőtörvény szerint most az Országos Erdőtanács hatásköre, amely javaslatot tesz a VM-miniszter felé, és végül is ő dönt, viszont az erdők hetét az erdészeti erdőiskola szakosztály, amelynek jelenleg is vezetője vagyok, találta ki, és szervezi, így szeretnénk, hogyha egy együttműködés történne az összes érdekelt szervezettel. Ez ügyben is megkerestük Jakab István alelnök urat, aki ezt készségesen fogadta a Parlamentben. Most úgy van, hogy október 8-án, de szeretnénk, hogyha ez az időpont is előbb-utóbb rögzítésre kerülne, az Országház felsőházi üléstermében a megnyitót megszervezni. Akit érdekel, már korábban 2003-ban szerveztünk egy nyílt napot, és hoztam a kiadványból, akit tehát érdekel, szívesen adok egy példányt. Mert szeretnénk, hogyha az Erdészeti albizottság ennek aktív részese lenne, előterjesztené a Mezőgazdasági bizottság irányába, és döntés születne ebben a fontos ügyben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Annyit gyorsan hadd reagáljak a végső összegzést megelőzően, hogy nagyon jó szívvvel támogatjuk ezt a kezdeményezést, mert meggyőződésem, hogy az erdő a természet-, a környezetvédelem ügyének egy ilyen nyílt nappal, mert erre odafigyel az ország. Több témában volt sikeres rendezvényünk a felsőházi teremben, én ezt parlamenti alelnökként is felvállaltam, képviselem, és természetesen, ha a megfelelő szakmai előkészítő munka megvan, egyeztetnünk kell. Előzetesen egyeztettem,

nagyon intenzív munkát igényel mondjuk egy október 8., mert itt most, ha végleges az időpont, akkor le kell fixálni, időpontot, előzetes terveket. Tehát én ez nagyon komoly előkészítő munkát igényel. Azért is fontosak ezek a rendezvények, mert 2011. január 1-jétől Magyarország az Európai Unió soros elnöke. Ha valamikor, ha valaha a magyar erdészek rá tudják Európa figyelmét irányítani Magyarországon természeti értékeire, a magyar erdőkre, akkor ez a félév ezt a célt szolgálja.

Nem rejtem véka alá, hogy bizony 2011-ben kerül sor reményeink az OMÉK-ra is, az Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállításra, ahol megint lesz szerepük az erdészeknek. Tudjátok, hogy ebben az esztendőben lett volna aktuális. De mivel az előkészítő munka nem történt meg kellő időben, így egy kapkodás lett volna, ami miatt jó magam is azt kértem az illetékes akkori vezetőktől, hogy ne kapkodjanak, akkor most lesz egy lehetőség arra, hogy egy következő esztendőben legyen. Most egy évet ugrunk azért, hogy a soros elnökségünk alatt egy országimázs-építést is erősít egy Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállítás. Ez, úgy gondolom, hogy megint egy különös jelentőséggel bír, és többek között ez is lehet az albizottságnak az egyik kiemelt feladata, hogy a szakmát egységesítse egy, az értékeinket méltó módon bemutató rendezvény megszervezése érdekében. Én úgy érzem, hogy jó úton haladunk ezen a területen is, úgyhogy lesz tennivalónk bőven. Ki következik? Telegdy Pál, a MERSZ elnöke.

TELEGDY PÁL (Magyar Mező- és Erdőgazdasági Érdekképviseletek Szövetsége): A Magyar Mező- és Erdőgazdasági Érdekképviseletek Szövetségének és a Magyar Erdőgazda Szövetségnek, pillanatnyilag mind a két szervezetnek az elnöke. Az előttem lévők sok fontosat elmondtak. Én csatlakoznék a Mócsényi Miklós által felvetettekhez: az a megtiszteltetés ért, hogy jelen voltam a volt agrárminiszter beszámolóján, ahol az évről és az elmúlt ciklusról számolt be, és jelen voltam az újnak a bizottsági meghallgatásán is. Sajnos ez így igaz: egyikben sem volt szó a magyar erdőgazdálkodásról. Mindkét esetben csak a beszámoló utáni külön kérdésre kaptunk rövid tájékoztatást. Amennyire szomorú, hogy a leköszönt tárcavezető nem beszélt az erdészetről, illetve a kérdésre azt mondta, hogy azért nem említette, mert ott minden tökéletes. Ami messze nem igaz, ezt mi tudjuk, a magunk bőrén érezzük. Az újtól meg talán korai volt elvárni, hogy előálljon egy komplett erdészeti koncepcióval. Megkérdeztük, őszintén válaszolt, hogy még az sem alakult ki pontosan kormányzati szinten, hogy a magyar erdőgazdálkodás hol lesz. Még amikor meghallgattuk, még tárcaszinten sem volt biztos, hogy ez hogy fog alakulni.

Én ezért minden kollégámat és főleg az érdekképviseleteket türelemre inteném, és azt mondanám, hogy a magunk részéről is, gondolom, mindegyikötök nevében beszélek, felajánljuk a komoly munkánkat és együttműködésünket ahhoz, hogy ezen változtatni tudjunk, és hogy a magyar erdőgazdálkodás bekerüljön egy kormányzati programba is. Ami nagyon fontos. Itt most nézegettük a zöld könyvet a klímaváltozással kapcsolatban. Mi igyekeznénk, de tulajdonképpen a szakma nincs felkészülve, és nincs lehetősége rá, hogy saját erőből felkészüljön erre. Itt a vezető szerepnek nyilvánvalóan az állami erdőgazdálkodóknak kell lennie és az Erdészeti Tudományos Intézetnek, amelynek rengeteg tennivalója lenne ezen a téren, és már késve vagyunk ebben. Valamikor az R10-re kapott mindenféle támogatást, most ez nagyon lecsökkent, és sok gond van.

Az új kormányzatnál mi azt szeretnénk elérni, hogy a magyar erdőgazdálkodás visszakapja azt az országos és európai szintű szakmai tekintélyét és fontosságát is, amit akkor ért el leginkább, amikor hirtelen a magyar erdők hétmillió hektárról lecsökkentek egymillióra körülbelül. Akkor a magyar erdőgazdálkodás államtitkári szinten működött, és a magyar erdőtelepítések is akkor indultak be, és azt kell mondani, hogy komoly sikereket ért el. Ez a lendület tartott a háború után is, amikor egymillió hektár új erdőt telepítettünk. Amit én külön ki szeretnék emelni az apró részletek közül, mert mindenkinek tökéletesen igaza volt abban,

amit elmondott, amit az Ormos Balázs kollégánk említett, az állam és a magánerdő kapcsolata. Ez rendkívül fontos dolog, és ehhez szintén kell valamilyen állami támogatás. Lehet olyan állami támogatás is, hogy az állami erdőgazdaságok jövedelméből engedünk erre a célra fordítani. Én a magánerdőket képviselem elsősorban, de mit várhat a magánerdőgazdálkodó az állami erdőtől: azt, hogy oda tudjon menni, meg tudja nézni, hogy hogy kell egy erdőt mintaszerűen kezelni, társadalmilag elismert módon kezelni, környezetvédők által elismert módon kezelni, és megkapni minden segítséget, szakmában és eljárásban, technológia bemutatásában ahhoz, hogy ezt ő is meg tudja a saját gazdaságában teremteni.

A szakma az egy, de azért lassan tudomásul kéne venni, ha az állami és a magánerdőn a két tulajdonos azért nem teljesen azonos, nem kezelhető teljesen azonos módon, és ezt külön ajánlom mindenkinek. Itt szó volt arról, hogy talán túl sokan is beleszólnak az erdőgazdálkodás ügyébe. Hát igen. Túl sokan beleszólnak a magánerdőnél... Az állami erdőbe mindenki szóljon bele, közös a mi álmunk, és nyilván elő lehet írni neki mindenféle dolgot, és majd az valahogy megoldja.

A magánerdőbe viszont szakmailag bele lehet szólni, de a tulajdonosi szempontokat nézve kicsit csínján kéne bánni a beleszólásokkal, ahogy Dombóvári Dénes barátunk említette. Aki fizet, az muzsikáltat, vagy lehet ezt csúnyábban is mondani. Ez egy magyar közmondás, régi, régi, és nagyon szeretnék, hogyha lassan igazzá válna. Mindent el kell követni annak az érdekében, és ettől még nagyon le vagyunk maradva, hogy a magyar magánerdő-tulajdonos, aki végül is ezt a státusát a rendszerváltással kapta vissza, hiszen előtte nagyon kevés volt, az szeressen erdőt tulajdonolni, legyen arra büszke, hogy ő a természet egy kis darabkáját tartja fenn, az egész társadalom javára, mert ez elvitathatatlan akkor is, hogyha kerítéssel körbeveszi az erdőt. Hiszen ennek a hatása klimatikusán és egyéb környezetvédelmi szempontból is túlmegegy a kerítésen. Ehhez támogatni kell őt, kezdve attól, hogy társadalmilag egy kicsit több megbecsülést kell az erdőtulajdonosnak is adni, mert azért még ma is lehet hallani, hogyha a téma kicsit felkapottabb valami miatt országos szinten, hogy egy kicsit elítélőleg beszélgetnek a magyar magánerdő-tulajdonosról. Ezen mindenképpen változtatni kellene, és rendkívül örülök annak, hogyha sikerül egy ilyen parlamenti napot létrehozni, ahol talán ennek is hangot lehet adni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A parlamenti nap kapcsán még egyszer szeretném jelezni, itt kolléganómmal gyorsan egyeztettünk, hogy ha október 3-án, bocsánat, ez freudi elszólás volt, október 3-áról szólt a kis füzet, tehát ha október 8-án szeretné az erdész szakma ezt megrendezni, akkor itt egy intenzív munkára van szükség. Augusztus 20-ig már kész programnak, kiérlelt programnak kell lenni ahhoz, hogy itt ez magas színvonalon megszervezhető legyen. Iszonyú tempót igényel, mert természetesen az én feladatomban, hogyha most itt végleges döntés születik, a hely biztosítása és a többi. Én akkor már eleve azt javaslom, hogy egy szervező bizottság jöjjön létre, a fővédnök, a védnökök felkérése, ennek a társadalmiasítása. Néhány rendezvényt már szerveztem, tudom, hogy ez egy nagyon komoly munkát igényel, és jól kell időzíteni is, hogy akkor ez egy érdemi nap legyen. Üzeneteket kell, hogy hordozzon a társadalom számára is. Hát nézzétek, ezt ti döntitek el, de ez egy nagyon intenzív munkát igényel most a nyári időszakban ahhoz, hogy érdemben valóban mondanivalója, súlya és megfelelő hozadéka legyen ennek. Én a magam részéről természetesen, ha az előkészítő munka időben megtörténik, akkor én természetesen vállalom.

Ki következik?

ZÉTÉNYI ZOLTÁN (Országos Erdészeti Egyesület): Szeretném mondani, hogy ehhez a bizonyos agrár tízéves stratégiához, koncepcióhoz az erdészlet már jó pár évvel ezelőtt odatette a magáét, kvázi megelőlegezve ezt a nemzeti erdőprogram formájában, úgyhogy ez szinte beépíthető ebbe a koncepcióba. A jövő évvel kapcsolatban pedig azt szeretném kérni

vagy javasolni, hogy legyen egy kicsit nagyobb a nyilvánosság az európai uniós elnökségünkkel kapcsolatban, ami az erdész vonatkozásokat illeti. Nem sokat tudunk arról, hogy mik a tervek, a lehetőségek. Mi az egyesületen belül két nemzetközi rendezvényt fogunk szervezni, két erdészeti kommunikációs konferenciát, úgyhogy a magunk részéről hozzájárulunk ehhez a dologhoz. És még egy szempontból nevezetes lesz a jövő év, az erdők nemzetközi éve is lesz, tehát ezt is majd az októberi rendezvényen kellően hangsúlyozni kell. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Teljes mértékben egyetértve, annyit hozzáfűznék, hogy nyilván elkészült a nemzeti erdőprogram, de hát ahogy az idő halad előre, a megfelelő korrekciókra nyilván szükség van, hiszen a körülmények, a feltételrendszer is és még nagyon sok minden változott azóta, tehát nyilván azért vagyunk itt, és én nagyon őszintén elmondtam a felvezetőmben és most is csak megerősíteni tudom, hogy én az Erdészeti albizottság munkáját egy, a profi erdészek, az elhivatott, elkötelezett erdészek egyeztető fórumának tekintem.

Olyan munkacsoport, olyan albizottság, ahol valóban a képviselőtársaim és a meghívott szakértők felelősen gondolkodnak, és az adott körülményekhez igazodva a feltételek ismeretében alakítják ki a programjaikat, a rövid, közép és hosszú távút. Én erre gondoltam, tehát itt mindenképpen szükséges az, hogy itt egy alkotó munka folyjon. Köszönöm.

ZÉTÉNYI ZOLTÁN (Országos Erdészeti Egyesület): Ha szabad lenne még egy kiegészítést tennem a nemzeti erdőprogramhoz. Ugye ez már évek óta élő jogszabály, de még soha nem volt mellette forrás. Kijelölve már volt a minisztériumon belül, de mire átkerült a tárcaközi egyeztetésre a dolog, addigra már elfogytak mellőle a források. Ha ezt az állapotot meg lehetne szüntetni, a nemzeti erdőprogramnak lenne forrása. Tehát költségvetés szempontjából.

ELNÖK: Én sok mindent tudok ígérni, munkát, vért, verejtéket, egyet nem tudok és nem is akarok kijelenteni: azt, hogy itt különleges nagyságrendű összegek állnak majd rendelkezésre. Én azt tudom ígérni, hogyha jó programok vannak, ahhoz hazai és uniós források felkutatásában a legmesszebb menőkig részt veszünk. Ebben vannak elkötelezett munkatársaim, és ha jó program van, ahhoz lehet igazán már kérni vagy hozzárendelni. Ezeket jól kell hangszerelni, ha úgy tetszik, jól kell előterjeszteni. Be kell mutatni azt, hogy ez mennyire fontos. Nemcsak az erdészszakma, hanem ösztársadalmi szempontból, a közjó szempontjából is, de természetesen erre garanciát ne kérjen tőlem senki, mert erre nem tudok és nem is akarok vállalkozni. Viszont meggyőződésem, hogy nem vagyunk esélytelenek, ha ezt jól összerakjuk közösen.

Ha megengeditek, akkor most képviselőtársamnak, Pócs Jánosnak adok szót. Parancsolj!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Pócs János vagyok. Elnök úr, köszönöm a meghívást, örülök, hogy itt lehetek, és úgy gondolom, hogy nagyon értékes munkában tudunk részt venni. Én a magam részéről nagyon szeretnék hozzájárulni ahhoz, hogy az erdő és fa értéke visszakapja azt a méltó megbecsülést, ami neki jár. Azt hiszem, hogy az átlagember vagy az átlag alatti ember meg kíváltképp a fában csak a tűzrevalót látja, pedig a fa az életünk része, hiszen a bölcső és a koporsó is fából van. És az itt elhangzottak számomra nagyon nagy tanulsággal bírnak, és szeretnék ennek a megerősítéséhez nagymértékben hozzájárulni, hiszen azt szokták mondani, hogy a legnagyobb fák is apró magokból nőnek, csak kevés mag van, aminek a fejlődéséhez annyi év kell, mint a fának a fejlődéséhez. Magánemberként,

képviselőként is az ember fájó szívvel látja, amikor szeme láttára pusztul ki egy erdő. Jelen véleményemmel ahhoz szeretnék nagymértékben hozzájárulni, ami itt elhangzott, hogy a falopás nem lopás, hanem természetkárosítás. És azt hiszem, hogy a természetvédelem fogalmában ezen a területen némi defektet szenvedünk, hiszen, mikor el nem ítéhető módon egy védett madár, ugye a múlt héten tárgyaltunk erről, hogy tíz védett madár védelmében 1300 hektárt hagyunk ki évekre a termelésből, ami szakember számára bizonyára így helyes, mert a védett madarakat védeni kell. Ugyanakkor, amikor azt látjuk, hogy a szemünk láttára irtják ki a fát, pár ezer forintos büntetésben részesül, ha egyáltalán részesül az, akit elkapnak. De azért azt látjuk országos, városi szinten, hogy a falopás majdnem hogy támogatott. Hiszen semmilyen büntetésben nem részesülnek, legfeljebb a jegyző elébe kerül az ügy, mint húszezer forint alatti lopás, és nem tudnak vele semmit kezdeni. Látjuk, hogy a rendőrség szeme láttára hordják szét az erdőt.

Azt szeretném kérni a bizottsági tagoktól és az elnök úrtól, hogy terjesszünk elő, dolgozzunk ki egy büntető törvényjavaslatot. Itt elhangzott a falopás, az nem lopás, hanem természetkárosítás. És meggyőződésem szerint, hogyha ez a méltó büntetését megkapja, akkor az ugyanolyan elrettentő hatással van a társadalomra, mint amilyen elrettentő hatással van az, ha valaki egy védett madár életébe gázol. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszönöm a javaslatot. Az Erdészeti albizottságnak egyik feladata, hogy a főbizottság részére olyan javaslatokat dolgozzon ki, amely az adott ágazat szempontjából megoldást ad, vagy segíti az ágazat működését, úgyhogy azt gondolom, hogy a Mezőgazdasági bizottság ezt a javaslatot, ha a bizottság előkészíti, biztos, hogy felvállalja, és biztos, hogy támogatjuk. Tehát ez egyértelmű lesz. De mindamelllett, hogy ebben a kérdésben azért nagyon fontos, hogy ne csak az agráriusok, ne csak az erdészek legyenek érintettek, hanem a többi, főleg a polgármesterek, azok az emberek, akik nagyon sok munkanélküli embernek folyósítanak segílyt, és attól szenvednek, hogy nincs elég jövedelem a családoknak. Tehát itt kell egy jó együttműködés az erdőművelés szempontjából, ad absurdum mondom, lehet, hogy sokan nem értenek ezzel egyet, de ha egy-egy településen, ha az erdőápolási munkákba bevonják azokat, akik mondjuk szabadidővel rendelkeznek és nem segílyt, hanem bért kapnak az elvégzett munkáért, hanem annak fejében esetenként a családok számára úgymond, ha az erdőápolásnál az onnan kikerülő fát tűzifaként a munkabér fejében átadják, akkor ezek az emberek szerintem nem mennek lopni. Tehát itt is lehet, segíteni kell, meg kell találni a megoldásokat, és szerintem vannak jó megoldások, jó együttműködés. Ez egy egészséges párbeszéd alapul, és a parlamenti képviselők albizottságban, bizottságban vagy akár a plenárison is ezt felvállaljuk, mert kötelességünknek érezzük. Szerintem ebben mi megtaláljuk a konszenzust. Köszönöm.

Kérdezem, hogy van-e még észrevétel, kérdés, javaslat, mert lassan azért már körvonalazódik a feladatunk is úgy nagyjából, néhány nagyon érdemi javaslat is elhangzott. Én most megkérdezném és javaslom, hogy először a főosztályvezető urat hallgassuk meg a szakmai észrevételek tekintetében, és utána én megpróbálom összegezni, hogy én mit szűrtem le és mit javaslak a további munkavégzés tekintetében, a munkaprogram tekintetében. Parancsolj!

Dr. Nagy Dániel összegzése

DR. NAGY DÁNIEL (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ami a legtöbbször elhangzott, azzal kezdeném, az illegális falopások, illetőleg a fakitermelés témakörével. Nagyon örülök annak, ha ezzel az albizottság foglalkozni fog, de hangsúlyoznánk, hogy ez egy nagyon összetett kérdés. Amikor a törvény megalkotásra került, akkor is cél volt, hogy bizonyos pontjai ebbe az irányba szigorításra kerüljenek. Akkor is vizsgáltuk a kérdést, és egyébként nagyon sok helyen

kiderült az, hogy a falopás nem a megélhetési bűnözés, hanem a szervezett bűnözés része, és igazából, azt hiszem, sok szegény embert sértene meg azzal, hogyha azt mondjuk, hogy aki szegény, az lopásból szerzi be a tűzifáját. Én az erdész kollégáktól úgy tudom, hogy a szegény emberek azok, akik előre gondolkozva, jó előre megkérdezik, hogy van-e valami munka, ami ellenében vagy aminek értékeért tűzifát kaphatnak. Tehát nagyon sok éven át odasoroltuk, hogy megélhetési bűnözés.

A problémát természetesen szociológiai szempontból is vizsgálni kell, de amikor a törvényt megalkottuk, akkor azok az információk jöttek be az erdőgazdálkodóktól, erdészekről, hogy aki dolgozni szeretne a tüzelőjéért, annak teremt lehetőséget az erdész szakma most is, és a jövőben is, én úgy gondolom.

Az, hogy a Btk.-t milyen mértékben lehet szigorítani, ez is szóba került korábban, a Btk.-módosításnál. A Dombóvári kolléga javasolta, hogy a természetkárosítás tényálláson belül, ugye látjuk, hogy az ügyészek is nehezen birkóznak ezzel, hogy az illegális fakitermelés hogy fér bele a természetkárosítás tényállásába. Bács-Kiskun megyében volt egy precedens értékű per, ahol ítélet is született, azt hiszem, még nem jogerős. A zöld ombudsman úrral is egyeztetünk abban, hogy valószínűleg egy külön tényállást is megérdemelne az illegális fakitermelés, hiszen az illegális fakitermelés az, aminek szabálysértési tényállása van, de még vétségként sem, nemhogy büntettként nem került a Btk.-ba megfogalmazásra. Természetkárosításba való integrálása jogi szempontból nehézkes lehet. Tehát szerintem ez egy olyan nagyságrendű probléma, ami aztán külön tényállásként is megjelenhetne. Hangsúlyozom, hogy ez nem a Vidékfejlesztési Minisztérium kompetenciája, hanem a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumé. Tehát ezt velük kell majd egyeztetni. De biztos, hogy egy büntető jogi tényállás segítené az erdők védelmét.

Az erdővédelmi szolgálattal kapcsolatban, ez nem egy önálló szolgálat lett volna, hanem az erdővédelmi hatóságnak egy ellenőrzésre szakosodott egysége. Ugye tudjuk gyakorlatból, hogy a jelenlegi falopás szankcionálása azért is nehéz, mert tetten kell érní az elkövetőt, tehát egy ilyen származásigazolási rendszer tenné azt lehetővé az erdőgazdálkodás területén is, hogy a lánc bármelyik pontján ki lehessen szűrni az illegális fakitermelést vagy a produktumát. Tehát, ha nem az erdőn a fűrészszel érvük tetten az elkövetőt, akkor az értékesítési láncnál vissza lehessen követni. Tehát úgy gondolom, hogy elnök úr nagyon helyesen állapította meg, hogy ez egy komplexebb átgondolást igényel, büntetőjogi szempontból, szociológiai szempontból, és ugye saját területünk, erdészeti hatósági, közigazgatási szempontból is, hogy hogyan lehetne az erdőgazdálkodókkal és erdészeti szakigazgatókkal együttműködve egy olyan struktúrát kialakítani, ami ezt visszaszorítja. Nemcsak az erdőben, az erdőgazdálkodásban okoz kárt az illegális fakitermelés, hanem a faértékesítésben is, hiszen a fapiacra kerülő, engedély nélkül kitermelt faanyag az a legálisan, magasabb költséggel adófizetés mellett kitermelt faanyag értékesítési lehetőségeit rontja, tehát ez is egy nagyon fontos szempont. Dombóvári kolléga úr nincs itt. Az, hogy az erdőtörvény alapján most a szakirányítónak papírmunkája van, most az éves terv, tehát egy engedélyezési szint, ahol fizetni kell, szakhatóságot, mindent, az erdőtörvény következtében kiesett a rendszerből. Tehát így is van egy szakhatósági engedély, a tíz évre szóló erdőterv-határozat, de éves tervet nem kell engedélyeztetni, erre nem kell várni. Az, hogy visszakereshető, hogy ki az a szakirányító, aki az adott erdőben dolgozik, ez, úgy gondolom, hogy a szakmánkat valamilyen szinten erősíti is, hiszen pont a magánerdő-gazdálkodóktól érkeztek azok a jelzések, hogy sok, úgynevezett kocsma- vagy aktatáskás erdész működik, aki sosem látta az erdőt, amire az utasítást kiadta, csak aláírta a papírt. Tehát az, hogy visszakövethető legyen, hogy ki mondta, hogy mit kell ott csinálni, ez, úgy érzem, hogy nemcsak az erdészeti hatóságnak az érdeke, hanem a szintén adót fizető, erdészeti szakszemélyzetnek és szakirányítóknak is. Az a dolog, hogy minden erdőben végzett munkához kell egy erdész, aki szakmailag igazolja, és szakmai felelősséget vállal, ez ugyanolyan, hogy a házépítéshez kell

az építész és bizonyos dolgokhoz a közjegyző. Tehát ez lehet, hogy finomítást igényel, hogy elektronikusan is be lehessen nyújtani könnyebben, ne kelljen papír, ezt együtt, szerintem mindenképp ki kell majd dolgoznunk.

Szintén Dombóvári úr vetette fel az úgynevezett determinációs igényeket. Azok kedvéért mondom, akik nem mindennap ebben élnek az erdészetben, hogy a determinációs erdőtelepítés és erdőfelújítási pénzek még Magyarország uniós csatlakozása előtt megkezdett nemzeti forrásból finanszírozott erdőtelepítések elhúzódó költségei, hiszen egy erdőtelepítés nem egy vagy két év, hanem akár 10-12 év is lehet, és ugye ezeket 2004 előtt kezdték, illetve az erdőfenntartási járulék nevű visszatérítési rendszer, ami 2006-ig működött, ez a visszatérítéseknek a forrásai, erre a 2010-es költségvetésben 450-450 millió forint volt biztosítva azzal, hogy minden ilyen pénzt 2010-ben ki kell futtatni. Ez a pénz, már akkor látszott, hogy nem lesz elegendő, hiszen 2010-re, ha mindent ki akarunk futtatni, mintegy hárommilliárd forintos igény lenne ez az összeg. A Vidékfejlesztési Minisztérium dolgozik egy olyan javaslaton, ami a probléma kezelését szolgálhatja. Majd miniszter úr – úgy gondolom, hogy – kellő időpontban tájékoztatja mind az erdőgazdálkodókat, mint a tisztelt bizottságot. Tehát folyamatban van ennek a problémának a megvizsgálása, hogy, ahogy elnök úr is mondta, pénzről én sem nyilatkozhatom, hogy ennek mi lesz a végső döntése.

Mócsényi úr javaslata, az erdők egy százaléka. Jövőre nézve itt szintén nem mondhatok semmit, hiszen a 2011-es költségvetés más minisztérium kompetenciájába tartozik. Visszatekintve annyit, ha az 1 százalék egy nagyon jó támogatási koncepció volt, még kicsit közelebb hozta az erdészeket és a társadalmat, hiszen mindenki a személyi jövedelemadó-bevallásában adakozhatott az erdőre is 1 százalékot, ettől az erdőgazdálkodók egy kicsit úgy érezték, hogy a társadalom nemcsak elvárásokat támaszt, hanem a sajátjából bizonyos forrásokat is felajánl, és olyan célokat is meg lehetett valósítani ebből a keretből, ami, ahogy elhangzott, összességében mintegy fél milliárd forint volt a három év alatt, amit nemzeti vagy uniós forrásból nem lehetett. Például ilyenek voltak: akár településeken, kisebb erdőtelepítések, iskolafásítások, de ilyen volt az erdei vasutak támogatása, új erdészeti módszerek bevezetése, tehát a szálalás és folyamatos erdőborítás, tehát az 1 százalékos támogatás egy olyan támogatási rendszer volt, ahol úgymond a zöld szervezetek és az erdészszakma egymásra talált, hiszen zöld szervezeti kezdeményezéssel, jelentős erdészeti és hivatalos civil támogatással indult el ez az 1 százalékos program. Ez majd el fog dőlni, hogy a 2011-es költségvetésbe bekerülhet-e. Az előlétele nagyon pozitív volt, illetve az utóéletet is, úgy tűnik, a programnak, hiszen ezek a beruházások még sok helyen megvannak, tájékoztató táblák stb.

Ormos Balázs főtitkár úr felvetéséről, hogy az erdőkárokban kapcsolatban mindenképp valamit cselekednünk kellene. Itt már több társadalmi szervezet, úgy gondolom, megkapta a minisztériumnak azt az, immár jogszabály-tervezetben szereplő javaslatát, ami az erdészeti potenciál helyreállítási támogatási rendeleténél az egységárok jelentős megemelését tartalmazza, hiszen a számítások nálunk is azt igazolták, hogy a korábbi egységárok alacsonyok. Tehát egy leégett hektár erdőt nem lehet annyi pénzből felújítani, tehát itt erre még az Európai Uniónak rá kell bólintani, hogy ez az egységáremelés megtörténhet, de az erdőtelepítési támogatási rendeletből ismert első kiviteli, tehát elsőéves egységárokra javasoljuk a megsemmisült erdők, akár vihar, akár tűz, akár árvíz miatt megsemmisült erdőknél is alkalmazni. Szintén felvetés volt, és részben már megválaszolásra is került, hogy az erdőknél a kommunikációban is nagy szerepe lehet a bizottságnak és nekünk erdészeknek. 2011 valójában az erdők éve.

Felmerült, hogy az EU-elnökség alatti feladatokról szóljak néhány szót. Erdészeti vonalon nagyon sok feladatunk van az uniós elnökség alatt, hiszen nemcsak az erdők éve 2011 az ENSZ-nél, hanem az ENSZ erdőfóruma is 2011 első félévében ülésezik, valamint az európai erdők miniszteri konferenciája, az MCPFE is ekkor tartja az ülését, ahol szóba

kerülhet a jogilag kötelező nemzetközi erdőszerződés vagy konvenció létrehozása, ami folyamatban van, ennek a szakmai tárgyalása. Tehát erdőszeti szempontból az uniós elnökség rendkívül sok és nagy feladatot hárít egyébként a Vidékfejlesztési Minisztériumra.

Telegdy Pál elnök úr felvetései közül, hogy a magánerdő néha jár tanulni az állami erdőbe, mi örömmel látjuk, hogy ez most már sokszor fordítva is előfordul, tehát az állami erdő is jár tanulni a magánerdőbe. Tehát a magánerdő-gazdálkodás és az erdőszeti szakirányítás kinőtt a gyerekcipőből, tehát nagyon sok olyan tanulmányút van, ahol ez visszafelé folyik. Egyébként ilyen tapasztalatcserékre is forrást teremtett részben az 1 százalék, ami az erdők javára válik mindenképpen.

A nemzeti erdőprogrammal kapcsolatban, amit Zétényi Zoltán úr vetett fel, én ebben egyetérték elnök úrral abban, hogy a nemzeti erdőprogram egy jó alap lehet az agrárkonceptióra, de a nemzeti erdőprogram egy holisztikusabb program, ami nem jogszabályban, hanem kormányhatározatban került elfogadásra. Egy kicsit a nemzeti erdőprogram hasonlít Thán Károlynak a Trianon után elfogadott erdővel kapcsolatos javaslatcsomagjára. Ez ugyanúgy érvényes száz éve, és most az agrárstratégia lehet az, ahol kvázi cselekvési tervre lehet váltani a nemzeti erdőprogramban elvárt koncepciót, tehát ahol konkrét dolgokra le tudjuk fordítani. Kétségtelen, hogy ennek a kereteit nagyon széles társadalmi egyeztetést követően a nemzeti erdőprogram tisztázta, és ebből kell továbblépni az azóta eltelt változások szerint.

Én ezekre a témákra szerettem volna reagálni. Úgy gondolom, hogy ezek voltak azok a felvetések, amik a Vidékfejlesztési Minisztériumot kvázi válaszadásra kérték. Nem minden pontra tértem ki, hiszen úgy gondolom, hogy nem minden pontnak voltunk mi a címzettjei. Köszönöm szépen a lehetőséget a válaszadásra, elnök úr.

Elnöki zárszó

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! A magam részéről szeretnék néhány gondolatot összegzésképpen elmondani. Mielőtt viszont ezt megteszem, szeretném megkérdezni, hogy van-e arra igény, hogy valaki még az elhangzottakhoz véleményt fűzzön. Ne zárjuk úgy le, hogy esetleg valakinek olyan érzése legyen, hogy nem mondott el mindent. *(Nincs jelentkező.)* Ha erre nincs igény, akkor én azt nem megismételve, amit főosztályvezető úr elmondott, de azzal mindenben egyetértve zárójelben mondom, hogy elég sokat vitatkoztunk ahhoz, hogy értsük egymás gondolatát.

Én azt szeretném javasolni, fő témakörönként, hogy az egyik, ami szóba került, hogy erdészek, természet-, környezetvédők kapcsolata. Szerintem egy jó kapcsolat ma is megvan, de ezt a kapcsolatot lehet és kell is erősíteni. Biztos vagyok benne, hogy előbb-utóbb, ha kellő információt kap mindegyik oldal, akkor egyértelművé válik, hogy az erdésztől nem kell jobb természetvédő, nem kell jobb környezetvédő, hiszen ők szimbiózisban élnek a természettel. Tehát ők hosszú távon gondolkodnak, és aki ültetett fát, az védeni is akarja. Ez nagyon fontos, mert a társadalmi megítélésünk ettől függ, és az 1 százalékot most már ide is kapcsolnám, ehhez a kérdéskörhöz. Én örömmel hozom ezt szóba, őszintén megvallom, nem tudom, miért lett kivéve, de erről majd még egyfajta szakértői megbeszélést folytatunk. Ha megoldható, akkor én a magam részéről ezt örömmel vállalom fel. Nem tudom, hogy mik az akadályai, meg kell nézni. Tehát így tudok erre most ígéretet tenni.

A másik kérdés, érdekes, itt sokan nem reagáltak vissza, de tudom, hogy ez egy nagyon aprónak tűnő, de én láttam Horvátországban hatalmas területeket, amik elpusztultak. De hát az 5-ös autópálya mentén is lehetett ezt látni, szóval igazán védeni kell ezt. Nincs itt mese. Ez egy nagyon komoly érték, és ezt védeni kell, mert egy család, egy ember, egy élet munkája mehet tönkre pillanatok alatt, csak egyetlen felelőtlen ember rossz cselekedete miatt, úgyhogy én azt gondolom, hogy erre nagyon oda kell figyeljünk.

A falopások tekintetében a jogszabályt jeleztem. Ha kell, akkor megteesszük a szükséges lépéseket. Erre vállalkozunk.

A tízéves program kapcsán szeretném jelezni, mint ahogy főosztályvezető úr elmondta, igen, most kell ezt a munkát megkezdeni. Még ez az albizottságnak szerintem az egyik kiemelt feladata kell, hogy legyen, ezért nyilván az elkövetkező üléseken ezt a munkát úgy szeretnénk elvégezni, hogy nyilván előzetesen koncepció készül. Még nem tartunk most ott, hogy koncepciók legyenek. Ebben egy kevés türelmet kérek, amíg ebben az előkészítő munka megkezdődik. Ha ez megkezdődött, akkor természetesen az albizottság napirendjére fogjuk tűzni.

Egyébként pedig módszertanilag azt javaslom, hogy a titkárság működik, tehát, ha napirendi javaslat van, azt örömmel vesszük, és nyilván megfontoljuk, hogy napirendre tűzzük. Amit már jeleztem, hogy az október 8-ával kapcsolatban igen szűk határidő van. És ahhoz, hogy a most felvetett szakmai kérdések egy részével már érdemben foglalkozzunk, és hogy az október 8-át jól elő tudjuk készíteni, ahhoz kellene augusztus 20-ig több dolgot elrendezni, és kellene még egy albizottsági ülést megtartani. Én azt javaslom, hogy – a magam részéről nyitott vagyok – valamelyik – nem budapesti – vagy állami vagy magánerdő-gazdaságban, kérdés, hogy melyik legyen az első, de mindenképpen a helyszínen tartunk ülést. Ha vidékre megyünk, én támogatom a vidékre való utazást azzal, hogy igazán ott a helyszínen be is lehet mutatni, hogy hol tartunk, az értékeket is meg lehet mutatni, akár egy sajtótájékoztatót is lehet tartani ezzel kapcsolatban. Tehát ne belterjes módon dolgozzunk, hanem mutassuk meg, hogy milyen munkát végzünk. Tehát nagyon fontos, hogy a magánerdő-gazdaságban, az államiban is ugyanúgy jelenjünk meg. Ezekben az üléseken érdemi munka legyen, és valóban ismerjük meg egymás tevékenységét, munkáját. Szerintem az nagyon sokat segít a magán- és állami erdészetek közötti együttműködésben, ha kölcsönösen megismerjük egymás munkáját, be tudjuk mutatni, hogy ki milyen munkát végez.

A harmadik, amit majd a következő üléseken fogunk kitárgyalni, most csak jelezni kívánom, hogy a jövő évi OMÉK, ez még nincs a Vidékfejlesztési Minisztériumban sem napirendre tűzve, jeleztem már államtitkár úrnak, hogy ezzel most el kell kezdenünk foglalkozni. Nagyon fontos, hogy ez egy kiemelt napirend legyen, mert itt az erdőgazdálkodás, fagazdálkodás és a vadgazdálkodás is kiemelt szerepet kap majd.

A magam részéről megköszönöm mindenkinek ezt a nagyon-nagyon érdemi munkát, amit ma közösen elvégeztünk. Köszönöm az álláspontokat, és azt, hogy részt vettetek és a mai napot úgy tekintjük, hogy egy közös, érdemi alkotómunka kezdete. Köszönöm szépen a részvételt, és az ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 44 perc)

Jakab István
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia